

:*ock*

ממשק הדבורה של פסילת האגס *Cacopsylla bidens* (Sulc)

חימ ראובני, ריקה קדושים, ארנה אקוניס / המרכז להדבורה משלובת, מ"פ צפון
ויקי סורוקר / המחלקה לאנטומולוגיה, מינהל המחקר החקלאי
דובייך אופנהיים, מרימ זילברשטיין / הגנת הצומח, שה"מ, מש' החקלאות

במחקר הנוכחי נבדקה יעלותם של תכشيرיםربים להדבורה של פסילת האגס ולא נמצאו תחליפים
יעילים לתכشيرי אמיטראז ואמבקטין. כמו כן, לא נמצאו תכشيرים יעילים לייבוש טל הדבש ולא
התקבלת הדבורה יועילה עם תכشيرים סיסטמיים המושגים בהגעה. נמצא, שניתן לוותר על
ההדבורה של הדור הראשון ולהתחל את פעולות הדבורה בדור השני. ההצלחה בממשק זה תלויות
במיידת יעלותם של תכشيرי אמיטראז ואמבקטין, וכושרו של המזיק לפתח בעתיד עמידות
لتכشيرים אלה. כדי לשפר את הדברת הפסילה בעתיד נערכים ניסויים לשילוב של הפשפש הטורף
תכشيرים אלה. *Anthocoris nemoralis*

- בשל אורךו של המאמר המקורי לא הוכנסו תרשימים וטבלאות לפרק התוצאות.
לחילופין יש הפניה למקור הספרות, אותו ניתן למצוא באתר של מ"פ צפון
www.mop-zafon.org.il

חומרים ושיטות

כל הניסויים נערכו במטיעי אגס מסחריים מבננה של ארבע עד שש חזרות
בבלוקים באקראי. בחלק מהניסויים נעשה שימוש במרסס מפוח (ספידט),
ובחלק אחר עם מרסס רובים. בניסויים עם מרסס מפוח היו בכל חזרה
שמונה עד עשרה עצים ובניסויים עם מרסס רובים היו ארבעה עד שישה
עצים בחזרה. בנוסף נבדקה יעלותם של תכشيرים סיסטמיים בהגעה
ואלה יושמו מתחת לטפטפה לאחר הצמאה של העצים.

יעילות הטיפולים באביב נקבעה לפי נוכחות הנימפות בשושנות הפריחה
בגבה העיניים, ובקיים לפי נוכחות על העלים ביציח הצער בצמרת העץ.
בדיקות נערכו אחת לשבועיים, בשלושת העצים המרכזיים בכל חזרה
(חמשה עד שבעה אתרים בכל עץ). בניסויים לקביעת משקל הדבורה

מבוא

פסילת האגס (Sulc) הוא מזיק מפתח במטיעי האגס
בארכ. הנימפות ניזנות מהרכמה הצמחית ומפרישות טל דבש, עליו מתפתחת
פייחת. טל הדבש והפייחת מכעירים את הפירות ומפחיתים מערכם המסתחררי.
בנוסף, רגשים הפירות גם לצירבות מתכشيرי הדבורה והדבר מגביל את
השימוש בתכشيرים בקיצ. התכشيرים הייחודיים הייעלים להדברת המזיק
הם מקבוצות האמיטראז ואמבקטין, ולרוב נדרשים מעל ארבעה ריסוסים
להדבורה יועילה של המזיק בעונה. כדי לשפר את משקל הדבורה נבדקה
במחקר הנוכחי יעלותם של תכشيرים שונים למניעת התפתחות האוכלוסייה
וליבוש טל הדבש. בנוסף, נבדקה האפשרות לצמצם את השימוש בתכشيرים
על ידי שינוי במועדי הדבורה בעונה.

את הצלבותות טל הדבש, אלא אם כן מדברים ביעילות את דרגות הניפה של המזיק. ראוו לציין, שהתקשרים אוור ואל-טל גורמו לצריבות בעלה ובערוי (ראה טבלה).

- יעילותם של תקשירים ברורניים להדבורה הפסילה במהלך העונה: בשנים 2001-2003 נבדקה יעילותם של מעלת מ-25 תקשירים להדבורה של פטילת האגס (1-3). התקשרים המומליצים להדבורה שיל דרגות הניפה, הם האמיטראז והאמקטין, יעילים בעיקר להדבורה של דרגות הניפה, הם אינס סיסטמיים, יעילותם טובה לפחות זמן קזרים יחסית וחלקם צורבנימ. כדי לשפר את משקל ההדבורה התמקדו הניסויים בבדיקה של תקשירים היכולים להשפיע על דרגות אחרות של המזיק, בבדיקה של תקשירים היכולים לשפר את הדבורה המזיק בקץ' ובבדיקה של תקשירים סיסטמיים היכולים להגביל את התפתחות האוכולוסיה ביצימות הצער הפורץ במזרחי.

הזמן שבון הריסוטים אינו מכוסה לחוב בתריסטים. באופן כללי ניתן לזמן את פעולות ההדבורה לדרגה ספציפית באוכולוסיה בשני מועדים עיקריים בעונה: בدور הראשון כאשר מזהים את ביצי החוחה בדורבנות הפרי, ובدور השני כאשר מזהים ביצים בשושנות הפרי. בהמשך העונה יש עורוב דורות, האוכולוסיה רב-גילית ויש Koshi למקד את ההדבורה לדרגה ספציפית של המזיק. לזמן הדבורה לדרגה ספציפית באוכולוסיה יש חשיבות כאשר עושים שימוש בקוטלי ביצים או בתקשירים הפוגעים בדרגות הניפה הצעריות.

لتקשירים מקבוצת המג'חים יש פוטנציאל לפחותה בביבים או בנימפוutz העשירות מיד לאחר בקיעת מהביבים. בניסויים שביצעוו עם התקשרים ארנו, קסקיד, מוליט, רימון, מצ', דימילן ואליסטיין (מקבוצת המג'חים) בתחלת הדור הראשון והדור השני של פטילת האגס, לא התקבלה הדבורה עילאה (2). שילוב של המג'חים מוליט, רימון ואינטגר עם ורטימק (אמקטין) בدور השני לא שיפור את הדבורה בהשווואה לטיפול המשקי של ורטימק בשילוב אלולטרפין (3). לפי תוצאות ניסויים אלה לא ניתן לשלב את התקשרים שנבדקו במשקל ההדבורה של פטילת האגס.

בניסויים אחרים לבדיקת יעילותם של תקשירים ברורניים, כגון קליפסן, אנוידור, פרוקליים, ותקשר ביולוגי המכיל Beauveria bassiana, לא נמצא תחליפים יעילים לטיפול המשקי (2).

כאשר נבדקה יעילותם של משטחים שונים בשילוב עם אמקטין, כתחלין לאולטרפין, התקבלה הדבורה ועילה בשילוב של ורטימק עם נימאנרד (שם צמח) וכן בשילוב עם המשטח דיסולקון (3). השילוב עם דיסולקון גורם לצרבות בפרי (טבלה) ונראה שלא כדאי לעשות בו שימוש בעtid. את כדיות השילוב של נימאנרד במשקל ההדבורה צריך לקבוע לאחר ניסויים נוספים. ראוו לציין, שבניסוי זה לא נמצא הבדלים ביעילות הדבורה עם ורטימק בשילוב שמנים או משטחים לעומת ורטימק לבד. למידע זה אמן חשובות בהקשר של הפקחת הסכנה של צריבות בפרי, אך לאור הניסוי המציג עם תקשרי אמקטין (גם בהדבורה של מזיקים אחרים בחקלאות) נראה שתומסת השמן מושרת את יעילות התקשר.

בהתאם לתוצאות ניסויים אלה ניתן, בשלב זה, להחליף את הטיפול המקבול של אמקטין בשילוב שמן פרפיי להדבורה של פטילת האגס בקץ' כדי לענות על הצורך בהדבורה ועילה של האוכולוסיה, המעדיפה בקץ' להפתחה ביצימות הצער, וכן כדי להפחית את הסכנה של צריבות בעלה ובפרי, נבדקה יעילותם של תקשירים סיסטמיים שיושמו בהגעה או ישירות לגעע העץ, בשלושה ניסויים דומים, שנערךו במטיעים מסחריים בעונת 2002.

נקבעה ויעילות הטיפולים גם לפי שיעור הנזק בפרי בקטיפ. לצורך זה נבדקה במועד הקטיפ הנגיעה בטל דבש בכל היפורות בעצי הדגימה. כל פרי שנמצא עליו כתם נגיעה של טל דבש חשב כנגוע, ללא חשיבות לגודל הכתם.

פירוט הנושאים שנבדקו במחקר:

- יעילות תקשירים למניעת התפתחות האוכולוסיה וייבוש טל הדבש;
- יעילותם של תקשירים ברורניים להדבורה הפסילה במהלך העונה;
- קביעת משקל ההדבורה והמועד להתחלה פעולות הדבורה בעונה.

תוצאות

• יעילות תקשירים למניעת התפתחות האוכולוסיה וייבוש טל הדבש: בנסויים אלה נבדקה יעילותם של התקשרים אוור 15 (דשן חנקן), אל-טל (הוסף מזון המכיל סודיום דוקוסאט), סיטול (שם פרפני), אלולטרפין (שנקן פרפני), זהרnat (סבון על בסיס מלח אשלאגי), זהר Q215LQ (משטח המבוסס על תערובת דטרוגנטים) וקאלון (מינרל חרסיטי). הניסויים נערכו בעקבות עדויות של מגדלים על הצלחה בייבוש טל הדבש לאחר שימוש באור 15 ואל-טל. בנסיבות העבודה הנוכחית לא התקבלה הדבורה ועילה של הפסילה בدور הראשון ולא נמצאה השפעה על וייבוש טל הדבש (2).

יתרה מכך, לא היה שיפור בהדבורה הפסילה ולא נמצאה השפעה על וייבוש טל הדבש גם לאחר ריסוס עם מיטיק ארבעה ימים לאחר השימוש באור ורטימק (2). תוצאות אלו מוכיחות את הטענות שתקשירים אלה גורמים לייבוש טל הדבש, ובכל הניסויים ניכר היה באופן ברור שלא ניתן למונע

פירוט הטיפולים שבהם נמצא צריבות בעלה ובפרי

טיפול	עלווה	פרי	מקור ספרות
מייטיק נוזלי 0.3%	+	ציפויו במטיעים מסחריים	
מייטיק אבקה 0.1%	+	ציפויו במטיעים מסחריים	
ורטימק + אלולטרפין 0.5%	+	ציפויו במטיעים מסחריים	
ורטימק + דיסולקון 0.025% + 0.075%	3	ורטימק + דיסולקון 0.025% + 0.075%	
ורטימק + דיסולקון 0.05% + 0.05%	3	ורטימק + דיסולקון 0.05% + 0.05%	
ורטימק נורטור + 0.075%	+	ציפויו במטיעים מסחריים	
ורטימק + אלולטרפין 0.5% + 0.075%	+	ציפויו במטיעים מסחריים	
ורטימק + אלולטרפין 0.7% + 0.075%	+	ציפויו במטיעים מסחריים	
215LQ 0.5%	2	+ +	215LQ 0.5%
אור 0.5%	2	+	אור 0.5%
אל-טל 0.15	2	+	אל-טל 0.15
בקטון 0.1% + סיטול 0.075%	1	+	בקטון 0.1% + סיטול 0.075%
בקטון 0.25% + סיטול 0.075%	1	+	בקטון 0.25% + סיטול 0.075%
אצקап, שני דיבלים ל-10 ס"מ היקף גזע 0.3%	2	+	אצקап, שני דיבלים ל-10 ס"מ היקף גזע 0.3%
אקרטרה 215LQ 0.5% + 0.05%	2	+	אקרטרה 215LQ 0.5% + 0.05%
טלסטארו 0.1%	+	ציפויו במטיעים מסחריים	טלסטארו 0.1%

במהלך נערךנו ניסויים כדי לקבוע את החשיבות שיש לדברה של הדור הראשון של פסילת האגס על התפתחות האוכולוסיה בדור השני ובמהלך העונה. נמצא, שהריסוס של הדור הראשון, בפריחה, אינו דוחה את הצורן בריסוס הדור השני. התקבלה הדבירה גם כשהחלו הריסוסים בדור השני ללא הדרבת הדור הראשון (3). ישילות הטיפולים שהחלו בדור השני ה证实ה גם בנקון הפרי מנקט טל דבש בקטיף (3). לא נמצא הבדלים בין נזק בפרי בין הטיפול המשקי, בו החלו פעולות ההדבירה בדור הראשון, לבין הטיפול בו החלו הריסוסים בדור השני. בהתאם ניתן היה לקבוע שאפשר לותר על ההדבירה של הדור הראשון ולהתחיל את פעולות הריסוס בדור השני. המועד הרצוי לתחילת פעולות ההדבירה בדור השני הוא בשלה בקיום הביצים והופעת הנימפות הצעירות. ניתן להזמין מועד זה בבירור אם עורכים מעקב מסודר מהדור הראשון אחר נוכחות הנימפות בשושנות הפריחה. ירידה במספר השושנות המאוכולסיות בנימפות במקביל לעלייה בnocחות של ביצים מצבעה לחוב על המעביר מהדור הראשון מהדור השני. ראוי להזכיר, כי יש חשיבות רבה להדבירה ועליה של הדור השני, כדי להגביל את התפתחות האוכולוסיה בהמשך העונה. כדי לקבל הדבירה ועליה של הפסילה בדור השני מומלץ לבצע שני ריסוסים (עם תכשייר אמיטראז או אבקטין) בהפרש של 10-12 יום, וזאת כדי להזכיר ביעילות גם את הפרטים האחרונים להתפתח.

דינ' וויכם

ממשק ההדבירה של פסילת האגס בארץ מבוסס על שימוש בתכשייר אמיטראז ואבקטין בלבד. ישילות התכשיירים מוגבלת לפגיעה בדרגות הנימפה בעיקר, ולרוב נדרשים מעל ארבעה ריסוסים בעונה כדי להזכיר את המdisk ביעילות. השימוש בתכשייר אמיטראז מוגבל לדור הראשון בשל החשש מהופעה של צריבות בפרי. בתכשייר אבקטין בשילוב עם שמן פרפוני נעשה שימוש חלול מהופעת הדור השני ועד טרום הקטיף. באופן כללי, יש קשיים גדולים יותר להזכיר את האוכולוסיה המתחפתת בקייז מאשר את האוכולוסיה המתחפתת בדור הראשון, וכן למנת מספר סיבות אפשריות לכך: האוכולוסיה רב-גילית, שיעור הפוריות גבוהה, התכשיירים לא עילים לכל דרגות ההתפתחות, היצימות הצער המתחפתה במרומי ההדבירה אין מכוסה בתרסיס. בנוסף ידועה רגישות הפירות והעלולה לצריבות של תכשייר הדבירה, דבר המגביל גם הוא במידה מסוימת את אפשרות ההדבירה בקייז. ראוי לציין, שהצריבות לא הופיעו באופן עקבי והוא קושי למקד את הסיבות להופעתן. נראה שהגורמים להופעתן הם, בין השאר, האקלים במועד הריסוס וסוג התכשיירים בהם נעשה שימוש בממשק הגיגודל השגרתי באגס לפני או אחרי פעולות ההדבירה לפסילה. אך מידע זה הוא התרשם בלבד, ואין לך בסיס מדעי.

כדי לשפר את ממשק ההדבירה נבדקה במחקר הנוכחי באופן מקיף ויעילותם של מעל 25 תכשיירים. בין השאר נבדקה ויעילותם של תכשיירים לייבש את טל הדבש ויעילותם של תכשיירים סיסטמיים כפתרון בעיות הקשוות לאו-כיסוי בתרסיס של הצימוח הצער ולמניעת הצריבות בעלייה ובפרי. תוצאות המחקר מצביעות על כך שאין תחליפים יעילים לתכשייר אמיטראז ובמקטין להדברת פסילת האגס. חוסר הייעילות נובע כנראה מהתפתחות של עמידות אצל המdisk לתכשייר הדבירה. במיניהם אחרים של פסילה המdiskה במתעני האגס בעולם ידועה העמידות של המdisk למגוון תכשיירים (5), ומזכורות בעיות דומות בהקשר ליעילותם של תכשיירים שונים (6).

נבדקו תכשיירים מוקבצת הניאויניקוטנואידים (קונפידור, אקטורה, מוספלין ואייפון) וזרchan אורגני (אצקאנפ), ולא נמצא תכשיירים יעילים להדברת הפסילה (2). בחלק מהניסויים בוצעה אף ההגמעה פעמיים, לאחר שנראה שהטיפול הראשון לא מנע את התפתחות האוכולוסיה, וגם הטיפול השני לא מונע אותו והנזק מטל הדבש בפרי בקטיף היה גבוה (מעל 50%) בכל הטיפולים (2). ראוי לציין, שההגמעה בניסויים אלה הייתה רק בטפטפת הצמודה לגזע, ולא ברור אם היכילו נבע מישום לקו או Mayo-יעילות התכשיירים. לפיכך נבדקו חלק מהתכשיירים גם בעונת 2003 (3), כאשר ההגמעה נעשתה בשורות שלמות (כל שורה היא צורה), והתקשור הוכח מתחת כל טפטפת בשורה. גם בניסויים אלה לא התקבלה הדבירה עילאה ולא נמצא מקום

שלב תכשיירים אלה במהלך ההדבירה של פסילת האגס.

- קביעת ממשק ההדבירה והמועד להתחיל את פעולות ההדבירה בעונה: במהלך ההדבירה הותיק של פסילת האגס נהוג היה להתחיל את הפעולות להדבירה מהדור הראשון על ידי שילוב קופטי חרקים (איןסגר או סיובלט) יחד עם השמן החורפי, הנitinן לשיפור התעווררות העצים. כדי להשלים את ההדבירה של הדור הראשון נוהגים לרטס פעמיים מייטק, הריסוס הראשון בחילית הפריחה והשני לאחר 14 יום. בתחילת הדור השני מושרים תכשייר אבקטין בשילוב שמן קיזו, ועל פעולה זו חוזרים בהמשך העונה אם מוצאים נימפות פעילות על העלים הצעירים.

בניסויים שבהם בדקנו את תרומה של קופטי החרקים בטיפול השמן החורפי התקבלה אמנס הפחתה באוכולוסית הפסילה בדור הראשון בהשוואה לטיפול בשמן בלבד וביקורת ללא ריסום, אך הדבר לא מנע את הצורך בריסום מייטק להשלמת ההדבירה של הדור הראשון. ריסום מייטק היהiesel להדבירה מהדור השני גם כאשר לא נעשה שימוש מוקדם בקופטי חרקים (1). בהתאם ניתן היה לקבוע שאפשר לותר על השימוש הריאון עם ריסומי המייטק בלבד בתקופת הפריחה.

פסילת
האגס:
nimpha

פסילת
האגס:
בוגר

Cross-correlation analysis of fluctuation in local populations of pear psyllids and anthocorid bugs. Ecological Entomology 24:354-362.

8. Scutareanu P., Lingeman R., Drukker B., Sabelis M.W. (1999): Cross-correlation analysis of fluctuation in local populations of pear psyllids and anthocorid bugs. Ecological Entomology 24:354-362.

9. Solomon M.G., Cross J.V., Fitzgerald J.D., Campbell C.A.M., Jolly R.L., Olszak R.W. Niemczyk E., Vogt H. (2000): Biocontrol of pests of apples and pears in northern central Europe-3. Predators. Biocontrol Science and Technology 10:91-128.

בהתאם לתוצאות הניסויים בשנה הראשונה למחקר (1), נערכו שינויים בהמלצות להדבירה של פסילת האגס בדור הראשון והופסק השימוש של קופטי חרקים עם המשך הניתן להתקערות העצים. כה, שההדבירה של הדור הראשון הتبessa על שני טיפולים עם תכשיiri אמיטראז. בהמשך נמצא, שעל ידי שלושה ריסוטי קאולין, לפני התקערות העצים, ניתן לקבל הדבירה על הדור השני הריאש ולוותר גם על השימוש בתכשיiri אמיטראז (4).

בשנה השנייה והשלישית למחקר התמקדו הניסויים בחשיבות שיש להדבירה של הדור הראשון על התפתחות האוכלוסייה בהמשך העונה. בניסויים אלה נמצא, שאפשר להתחיל את פעולות הדבירה לפסילת האגס בדור השני, וההצלה בהדבירה של הדור השני אינה תלויה ברמת האוכלוסייה של הדור הראשון (2). הפסקת הריסוטים להדבירה של הדור הראשון בתקופת הפריחה יכולה לעודד את פעילותם של מושלים במטע (מאבקים ואוביים טבעיות), ולהתרום לדחיקת העמידות לתכשירים. ראוי להזכיר, שמשק הדבירה זה יכול להצליח כל זמן שהתכשירים מקבוצות האמיטראז והאמבקטין שומרים על יעילותם הנוכחית.

ונוכחות ההצלחות בהדבירה עם תכשירים אחרים ובנהנה שיעילותם של תכשיiri אמיטראז ואמבקטין תיחלש בעתיד, יש צורך להמשיך במחקר ולכוננו גם לאפקטים אחרים. אחת האפשרויות היא על ידי שימוש של אוביים טבעיות בממשק הדבירה. לאחר הופעה ספונטנית של הפשפש הטורף בתכפיות במטעים מסחריים, לאחר ידוע כאבוט טבעי חשוב של הפסילה גם בממשק הדבירה. פשפש זה ממקד את המאמץ לשילוב של הפשפש בממשק הדרושים (7, 8). לאחרונה הוחל בייצור המוני של הפשפש במפעלי 'יבו-בי' בשדה אליו, ונערךנו ניסויים ראשוניים ל垦יבעת המינון והיעיתו הדרושים להדבירה וועלה של הפסילה במטעים מסחריים. בשלב זה של המחקר מוקדם לומר מהם הסיכויים לשילוב בהצלחה את הפשפש בממשק הדבירה של פסילת האגס.

רשימת ספרות

1. ראובני ח., סורוקר ו., אופנהיים ד., קדושים ר., ברקלי מ., אקוניס א., סייף ח. (2001): בוחנת שיטות ואמצעים לניטור והדבירה של פסילת האגס. סיכום מחקרים לשנת 2001, מ"פ צפון.
2. ראובני ח., סורוקר ו., אופנהיים ד., זילברשטיין מ., קדושים ר., ברקלי מ., אקוניס א., סייף ח. (2002): ממשק הדבירה לפסילת האגס. סיכום מחקרים לשנת 2002, מ"פ צפון.
3. ראובני ח., סורוקר ו., אופנהיים ד., זילברשטיין מ., ברקלי מ., ברנד מ., קדושים ר., אקוניס א., קרבליו ג. (2003): ממשק הדבירה לפסילת האגס. סיכום מחקרים לשנת 2003, מ"פ צפון.
4. ראובני ח., סורוקר ו., אופנהיים ד., זילברשטיין מ. (2004): שילוב קאולין בממשק הדבירה של פסילת האגס (Sulc) *Cacopsylla bidens*. 'עלון הנוטע' 58(8).
5. Tabashnik B.E., Croft B.A., Rosenheim J.A. (1990): Spatial scale of fenvalerate resistance in pear psylla (Homoptera: Psyllidae) and its relationship to treatment history. J. Econ. Entomol. 83(4):1177-1183.
6. Riedl H., Westigard P.H., Bethell R.S., DeTar, J.E. (1981): Problems with chemical control of pear psylla. Calif. Agric. 35(9-10):7-9.
7. Scutareanu P., Lingeman R., Drukker B., Sabelis M.W. (1999):